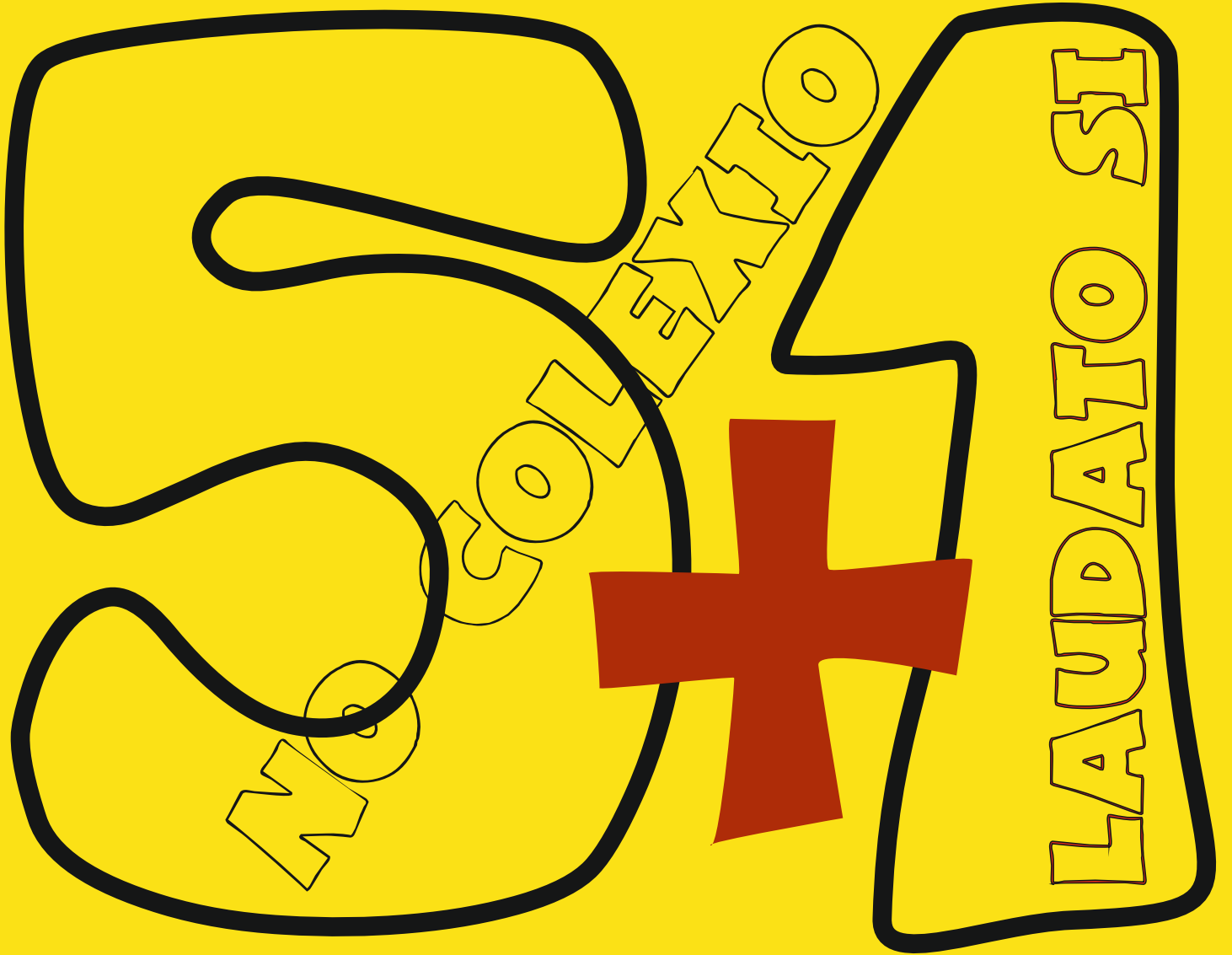

TARDES

COLEXIO FRANCISCANOS CORUNA

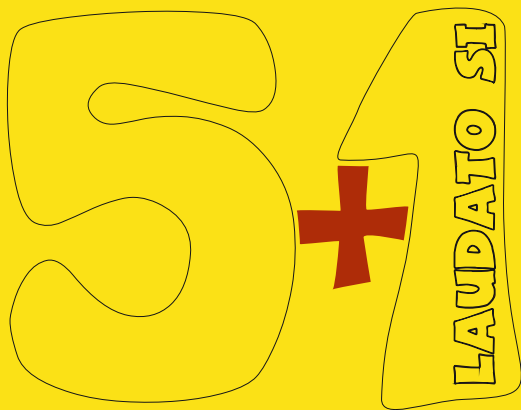
Proxecto 5+1 nos Colexios Franciscanos

Autores: Profesores de 4º, 5º e 6º EP, Catequistas e Monitores

Musica: Berta e Sofía

Monitores: Judit, Carlos, César, Natalio

Profesores: César, Laura, María, Isabel

colexio franciscanos coruña

un proxecto
de pastoral
no colexio

Un caderno

guión de traballo para cada neno e profesor. Este caderno resume todas as actividades e materiais, pero para cada sesión se fotocopian as follas necesarias a maior tamaño.

Unha web.

A Web do proxecto 5+1 parroquias é:

www.5mas1.org

Dentro dela hai un enlace ao proxecto 5+1 Colexios

na pestana do menu: COLEXIOS

Unha canción.

Temos unha canción como himno, pero tamén traballamos moitos outros himnos na historia do proxecto, que poderás coñecer na web www.5mas1.org

Himno 5+1

5 panes y dos peces

Autora: Nerea Novo

LA RE SOL MI

Mis amigos me preguntan
cuando subo al autobús:
'¿Donde vas colega?' y
'¿qué es eso de Jesús?'.
No se cómo explicarles
la fe que llevo dentro,
esto ya no es rutina
esto es un sentimiento.
Hay Alguien que me llama
a seguir creyendo;
se que Él está conmigo,
que estamos construyendo
un mundo desde abajo.
¡Menuda revolución!
La que hemos liado.
Es el tiempo del amor.

DO MI RE SOL

**Cinco más uno, cinco más dos,
vente a disfrutar,
a vivir desde Dios.
Cinco más uno, cinco más dos,
es algo diferente,
lo que nunca antes se vio.
Cinco más uno, cinco más dos,
la juventud ya grita:
"Por mí resucitó".**

DO RE SOL

Luz, Verdade, Palabra,
Camiño, Vida:
somos testemuñas do Señor.

DO RE SOL

Luz, Verdade, Palabra,
Camiño, Vida:
somos testemuñas do Señor.

LA RE SOL MI

5 panes y dos peces
que Jesús multiplicó
gracias a aquel niño
que aquel día se los dio.
Somos los sucesores
del muchacho que ayudó.
Con lo poco que tenía,
puso todo el corazón.
Es hora de movernos
tras Aquel que nos llamó,
somos los importantes,
los que él siempre más amó.
Y en este mundo tú eres,
con nosotros uno más;
grita que ésta es tu familia
y no te arrepentirás.

DO MI RE SOL

Cinco más uno, cinco más dos,

OLIMPIADAS FRANCISCANAS

CADA PRUEBA, UN COMPROMISO

Fraternidad

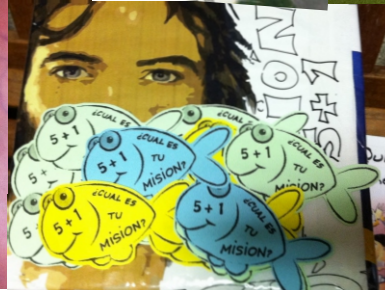
Formación

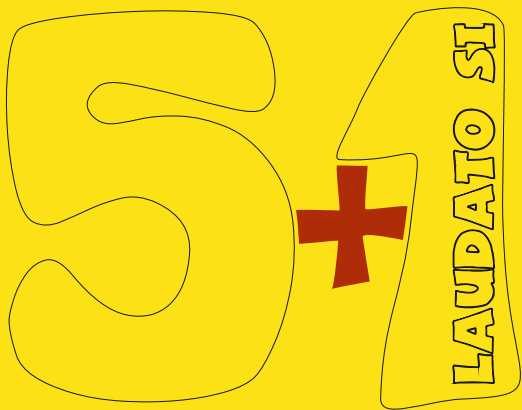
Oración

Misión

Minoridad

PUNTUACIÓN

colexio franciscanos coruña

un proxecto de pastoral no colexio

Neste caderno:

Tarde 5+1 para 6º EPO
6ºEPO Vida en sobriedade
e sinxeleza franciscana

Seguintes cadernos:
Tarde 5+1 para 4º EPO
4º: Heroes 5+1
Tarde 5+1 para 4º EPO
5º os Pequenos xestos que enchen a
vida da VERDADEIRA ALEGRIA

Que é 5+1.

É unha proposta de levar a alegría de ser cristiáns aos nenos de 4º-6º de Primaria, para darlles toda a riqueza da vida cristiá.

Acabamos de recibir a Primeira Comunión para entrar a formar parte dunha familia chamada IGREXA.

Ademais da formación que temos na clase de Relixión - que supón un 20% do proxecto que ofrecémoslles- queremos dar a todos os nenos: Fraternidad, Oración, Unha Misión e un estilo de vida no seu día a día.

5+1 en Coruña

Ademais do proxecto
5+1 Parroquias
levamos a cabo o proxecto
5+1 Colexios
con tardes 5+1 nos cursos de 4º,
5º e 6º EPO para facer da
Comunidade Educativa unha
comunidade de fe, con moita
vida.

A Postcomunión é un reto para as familias e para as comunidades.

Coa axuda das familias, queremos ofrecer aos nenos unha proposta de fe e de VIDA que encha, non só as súas tardes, senón a súa vida.

O noso proxecto pastoral ten como punto forte a participación en 2 tardes/ano 5 + 1 encherache a vida de alegrías e de amigos que serán unha referencia para toda a túa vida.

www.5mar1.org

A formación é necesaria para fundamentar a fe, pero hoxe é a Fraternidad a porta de entrada á fe; A oración é o vínculo con quen nos dá a vida, diariamente; necesitamos unha misión para sentirnos parte do mundo; e testemuño de vida para facer forte nosa sinxeleza.

ESTAR NUN GRUPO S+1 É COMO VIAXAR Á VEZ EN 5 MEDIOS DE TRANSPORTE:

Tarde 5+1 para 6º EPO.

Destacando unha palabra que repite o Papa FRANCISCO no seu Encíclica 'Laudato Si'.

SOBRIEDADE

Unha casa común
que hai que coidar
entre todos

corazón

vida

ben

Deus

paz

espiritualidade

menos

SOBRIEDADE

integridade

HUMILDADE

5+1

humildade

possibilidades

sobriedad

PAZ

encontro

gracias
grazas

VIVIR O
PRESENTE

SIMPLICIDADE

pequeno

valorar

simplicidade

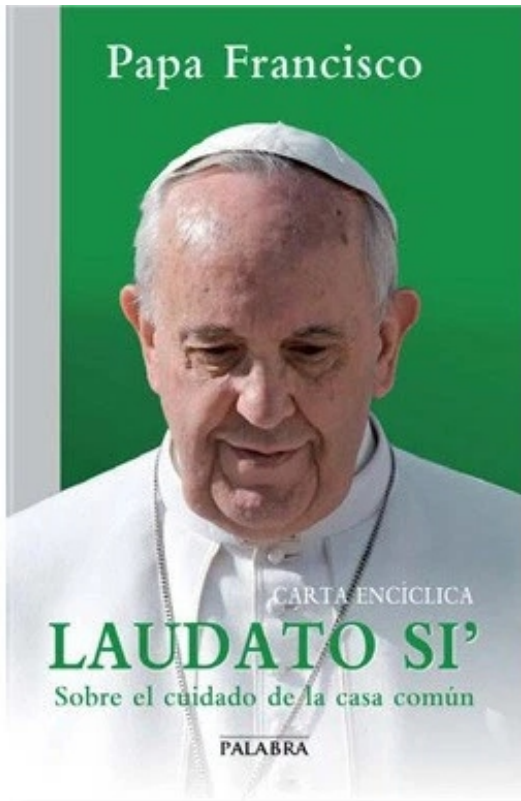
liberdade

alentar

pouco

c

Tarde 5+1 para 6ºEP

SOBRIEDAD

223. A sobriedade que se vive con liberdade e conciencia é liberadora. Non é menos vida, non é unha baixa intensidade senón todo o contrario. En realidade, quen gozan máis e viven mellor cada momento son os que deixan de picotear aquí e alá, buscando sempre o que non teñen, e experimentan o que é valorar cada persoa e cada cousa, aprenden a tom aprenden a tomar contacto e saben gozar co máis simple. Así son capaces de diminuír as necesidades insatisfeitas e reducen o cansazo e a obsesión. Pódese necesitar pouco e vivir moito, sobre todo cando se é capaz de desenvolver outros praceres e atópase satisfacción nos encontros fraternos, no servizo, no despregamento dos carismas, na música e a arte, no contacto coa natureza, na oración. A felicidade require saber limitar algunhas necesidades que nos atontan, quedando así dispoñibles para as múltiples posibilidades que ofrece a vida..

Título da tarde 5 + 1: Sobriedade, isto é...

Obxectivo: Educar na sobriedade, austeridade; aprender a levar unha vida sinxela, a gozar das pequenas cousas, do encontro coa xente, do compartir que nos fai máis irmáns e máis fortes

Destinatarios: 6º EP porque están ás portas de ser adolescentes.

FRA TERNIDADE

EXPERIENCIAS

Comezamos a Tarde cunha experiencia de contraste entre a natureza que nos rodea e as consecuencias dunha vida que non pensa na natureza.

Imos ao parque, e facemos unha visualización do lixo, que lixo producimos os seres humanos e como nos desfacemos dela. ¿Onde tiramos o lixo? ¿Está limpa nosa cidade?

Compartimos unha experiencia de limpeza colectiva. Limpando a contorna do noso colexio, e avaliamos o nivel de limpeza dos nosos compañeiros.

Tamén podemos observar que tendas hai na zona, ou facer unha lista das 10 tendas que máis visitamos. e deducir cales son os produtos que máis consumimos. Despois pintaremos en verde, laranxa ou vermello segundo sexan necesarios, superfluos ou propios de nenos consumistas.

Ideas para facer de cada

cousa unha escusa para facer amigos:

- Preguntar a alguén para que serve isto
- Preguntar a alguén si necesita algo como isto
- ...

Juegos/ Dinámicas de Fraternidad.

>Cada neno debuxa e recorta unha folla, con formas distintas, e escribe sobre ela algo que achegue ao grupo, sen cuxa achega o grupo perdería moito. Despois construímos unha árbore con todas as follas.

>**Pequena gymkana** de probas en grupos de 5: Baloncesto, espremer un limón, pasar vaso de auga na fala dá xente, crebacabezas, ...

> Máis xogos na web. Na pestana 5+2.12 anos.

'necesidades que nos atontan'

Elaboramos dúas listas, en senllas cartolinas grandes, sobre:

- 1.- Cousas que teño para o meu propio uso e non podo compartir,** por exemplo: os meus zapatos.
- 2.- Cousas que teño e non podo usar sen compartir;** por exemplo: un balón.
- 3.- Hai cousas que teño e podo decidir si o uso para min só ou podo compartir?**

“Un nuevo sitio disponed ”

Un nuevo sitio disponed para un amigo más,
Un poquitín que os estrechéis y se podrá sentar.
Para eso sirve la amistad, si llega la ocasión,
Hablémosle con libertad y con el corazón
Y él con su amor nos pagará y alegrará...la
reunión.

Un nuevo sitio disponed para un amigo más,
Un poquitín que os estrechéis,
un poquitín que os estrechéis
Y se podrá acomodar.
Para eso sirve la amistad,
para estar en reunión,
Hablémosle con libertad y con el corazón,
Y él con su amor nos pagará y nos dará calor.
Un nuevo sitio disponed para Él.... Para Él.

“Bienvenido (Hermano Oso)”

Ti estás convidado, non poderás faltar
Pois hai nas nosas vidas moito que dar
Todo é compartir e todo é convivir
¡Pois imos! Dámosche a benvida
Xa somos a gran familia
Amigos imos facendo
Dando e recibindo
E todo é de
todos Dámosche a benvida
Felices de estar en familia
É o noso festival, E o máis especial
É a nosa unión total
Somos unha piña difícil de explicar
E coa mellor amizade valo a celebrar
E hoxe é por ti o que mañá é por min
¡Pois imos!

As miñas mans están cheas da súa bendición (BIS)

E ao irmán que toque bendito será (3)
Porque Cristo tomou a miña vida
e non a quere soltar
Porque Cristo tomou a miña vida
e non a quere soltar

Estaba só e triste; Mais agora, son feliz
Porque Cristo tomou a miña vida
e non a quere soltar

Os meus pés están cheos da súa bendición (BIS)

E ao irmán que pise bendito será (3)

Os meus brazos están cheos da súa bendición (2)

E ao irmán que abrace bendito será (3)

+Cancions de Fraternidade

Somos unha familia,
un auténtico mogollón
Unha Igrexa divertida
que onde imos
Levámonos a Deus.

FORMACIÓN

EVANXEO

Lucas 12, 22-34: Non vos afanedes pola vosa vida, que comeredes; nin polo corpo, que vestiredes.

A vida é máis que a comida, e o corpo máis que o vestido. Considerade os paxaros do ceo, que non sementan nin siegan; que non teñen adega nin celeiro, e Deus aliméntaos. ¡Canto máis valedes vós que as aves!

¿E quen de vós poderá, con afanarse, engadir á súa estatura un cóbado? Si vós, pois, non podeades facer algo tan pequeno, ¿por que vos preocupades polo demais?

Considerade os lirios do campo, como crecen; non traballan nin fían; pero dígovos que nin Salomón, con toda a súa gloria, vestiuse como un deles. E si así viste Deus a herba, que hoxe está no campo e mañá é botada ao forno,

¿canto máis a vós, homes de pouca fe?

Vós, pois, non vos preocupades polo que habedes de comer,

nin polo que habedes de beber, nin esteades preocupados

Porque os pobos do mundo buscan estas cousas; pero o voso Pai sabe que necesitades estas cousas.

Buscade o reino de Deus, e todas estas cousas seranvos dadas por riba.

Non temades, pequeno rabaño, porque ao Pai compaceulle darvos o reino.

Visionado de Videos:

“Deja tu huella”. Ed. Verbo Divino. (Youtube)

“Cómo reconocer a un feliz” Verbo Divino. (Youtube)

Análise do que soñamos ter

Comparámonos con nenos felices sen ter cousas.

O horto somos todos, tal como somos.

Ocorreu nun horto, de nome Fraternidad, que unha frondosa árbore que daba sombra e protexía do sol, e tamén das xeadas, a todo o plantado. Pero resulta que as verduras do horto levaban mal entre si, as baixas envexaban ás altas, e as pequenas ás grandes.

No seu desexo de xustiza, as verduras decidiron absorber toda a auga para secar ás demais, e no seu afán tamén deixaban sen auga á árbore, e este respondeu deixando de dar sombra para que o sol directo de todo o día reseca as verduras. En pouco tempo, as verduras estaban secas, caídas sobre a terra, e a árbore comezaba a ter as ramas secas. Cada un soportaba a súa desgraza coa alegría de ver ao outro máis desgraciado.

Un día, o granxeiro, vendo que a horta se botou a perder, decidiu deixar de coidala. As verduras, como a árbore, souberon o que era a sede de verdade e estar destinados a secarse.

Aquilo non parecía ter solución, cando, un pequeno calabacín, comprendeu a situación e decidiu facer algo. Decidiu facerse grande, aínda con pouca auga, sen moitos coidados, con baixo un sol abrasador. Co seu esforzo e tesón conseguiu reclamar a atención do granxeiro, que volveu regar o horto.

Nesta segunda oportunidade, as verduras comprenderon que todas son iguais aos ollos do seu granxeiro, e que a auga era para todos, ou non sería para ningunha.

Facer a vida fácil ao teu veciño, axuda a que a túa vida sexa máis

Nunha pequena aldea vivía un home moi pobre que se dedicaba a pedir unha axuda a todos os aldeáns para poder ir vivindo.

Un día entrou na aldea un carro de ouro levando ao Rei riseiro e radiante.

O pobre, ao ver o carro, pensou “os meus días de sufrimento acabáronse”, “seguro que o Rei na súa inmensa xenerosidade non deixará que pase calamidades e co que me poida dar servírame para poder vivir tranquilo o resto dos meus días”.

E así, achegouse ao rei confiado en que se apiadaría da súa situación.

O rei ao verlle achegarse e antes de que o esmoleiro puidese abrir a boca preguntoulle:

“Bo home, ¿que tes para darme?”

O esmoleiro quedou sorprendido ante a súa pregunta. ¿Como era posible que o Rei, que ía montado nun carro de ouro e cheo de riquezas, pedíselle ao algo? ¿Seica non se deu conta que era moi pobre e que non tiña nada para darlle?

Con todo o esmoleiro non quixo contrariar ao seu señor e meteu a man na alforxa chea de grans de arroz.

Dela sacou un gran de arroz e entregoullo ao Rei.

O Rei, gardouse o gran de arroz, subiuse de novo ao seu carro de ouro e marchouse.

O esmoleiro quedou moi apesadumbrado ante a actitude do Rei.

Con todo, ao final do día, ao baleirar a súa alforxa, entre os grans de arroz descubriu ¡unha moeda de ouro!

“Ai”, lamentouse o esmoleiro. “¿Por que non lle dei todo o arroz?”.

E é que así funcionan os milagres. Recibirás o cento por un de todo canto deas”
dí o Evanxeo.

Unha escola / Grupo / Parroquia ecolóxica

O Papa Francisco dedicou o seu recente encíclica Laudato si' ao “coidado da casa común”, é dicir, da terra que habitamos, que está a ser maltratada polo home. O Papa chámamos a unha “conversión ecolóxica” que nos leve a tomarnos en serio o respecto e coidado da natureza. Para un cristián, a protección do medioambiente é un compromiso esencial: Vivir, como vocación persoal, a protección da obra de Deus.

No capítulo 6 propón unha educación ecolóxica, para modificar o comportamento dos seres humanos cara ao respecto da Natureza. E como ferramenta principal proponnos a SOBRIEDAD, unha virtude que nos axuda a limitar algunhas necesidades que nos atontan, a valorar os xestos e hábitos solidarios, como consumir menos auga, aforrar enerxía, reciclar residuos... E isto debemos aprendelo desde pequenos, para levalo á sociedade cando sexamos maiores.

¿Como estamos no grupo respecto de...

- o uso compartido das cousas?
- a orde e a limpeza?
- o respecto ao ecosistema local?
- a protección de todos os seres creados?

Á SOBRIEDAD axúdannos 4 “pequenos xestos de sincera cortesía”, que contrarrestan ese ímpeto avasallador do noso afán consumista:

Pedir permiso, aínda sen necesitalo

Dar “grazas” como valoración das cousas que recibimos e das persoas que comparten.

A dominar a agresividade ou a voracidade

Pedir perdón cando facemos dano

DE LAUDATO SI

Oración pola nosa terra. Papa Francisco

Deus Omnipotente,

que estás presente en todo o universo e na máis pequena das túas criaturas.

Ti, que rodeas coa túa tenrura todo o que existe, derrama en nós a forza do teu amor para que coidemos a vida e a beleza. Aláganos de paz, para que vivamos como irmáns e irmás sen danar a ninguén.

Deus dos pobres, axúdanos a rescatar aos abandonados e esquecidos desta terra que tanto valen aos teus ollos.

Sa nosas vidas, para que sexamos protectores do mundo e non depredadores,

para que sementemos fermosura e non contaminación e destrución.

Toca os corazóns

dos que buscan só beneficios á conta dos pobres e da terra.

Ensínanos a descubrir o valor de cada cousa, a contemplar admirados,

a recoñecer que estamos profundamente unidos con todas as criaturas

no noso camiño cara á túa luz infinita.

Grazas porque estás connosco.

Aléntanos, por favor, na nosa loita pola xustiza, o amor e a paz.

ORACIÓN

A oración facémola con cancións, con xestos, levantando a Cruz de Cristo... estes son algúns materiais para traballar ese momento.

"Onde está o teu tesouro, aí estará o teu corazón"

Dispomos de tantas moedas como queiramos, escribimos/debuxamos en cada unha un dos nosos tesouros, as cousas, persoas, soños, hábitos... que para nós son importantes.

Despois, entre todos, elixiremos as que deben ser máis importantes para un pequeno cristián.

"O meu amigo Jesús"

participar. No medio sitúase unha imaxe de Jesús feita nunha cartolina grande. Empezamos cunha canción tranquila "**Deus está aquí**". Mentres se vai repartindo a cada neno unha folla onde deberá escribir algo que saiba sobre Jesús (é importante que non se repitan), exporémolles a pregunta ¿Quen é Jesús?.

A continuación irán saíndo en orde ao centro, onde lerán en voz alta e pegarán o papel no Jesús de cartolina. Cada cinco nenos cantamos o refrán de "**Que che podo dar**". Situarase no medio un tarro con máis frases sobre Jesús, por si algún neno non se lle ocorre nada ou hai pouca participación. Hai que explicar que poden dicir desde datos máis teóricos (nome dos pais, ...), pasando polos milagres, a xente coa que se relacionaba, como nos transmitía a súa mensaxe, que nos achega na nosa vida, que é para nós (un amigo, un confidente, un exemplo,...). Engadiremos unha reflexión a modo de resumo sobre todas as ideas e sentimentos que foron saíndo.

Para estudar os compromisos que somos capaces de facer, faremos o xogo de saltar ao carón ou outro da liña central.

Póñase a este lado os que....

Soñen con ter moito diñeiro
Prefiran ter máis amigos que diñeiro
Queiran chegar lonxe na vida
Prefiran chegar cos seus amigos
Preocúpelles ter que comer mañá
Preocúpelles máis que todos poidan comer algo.

mataron algún animalito por divertimento.
romperon algunha planta por facerse o forte
rifaron a algún compañeiro
por tirar lixo ao chan
recolleron algún lixo que non tiraron eles

teñen máis de dúas televisións en casa
teñen un móbil mellor que o meu
reciclan o lixo en casa
gardan o que sobra para a cea
ceden por non discutir
apagan as luces innecesarias
pechan a billa para lavarse os dentes
dúchanse en 10 minutos.

Rifaron a papá por tirar lixo polo portelo
axudan a limpar a casa
lavarón o coche con papá ou mamá
axudaron a algún ancián
fan os recados sen pedir propina

pasaron unha semana
sen comprar nin pedir nada
salvaron a vida dalgún animalíño
comen máis mazás que lambetadas
reciclan as bolsas de plástico

...

MISIÓN

1. A sociedade de consumo.

Basta que miremos un momento a televisión para que entendamos o que é a sociedade de consumo:

"¡Compra os produtos AA e serás feliz!";

"Si usas a roupa BB, terás éxito na vida";

"Nun fogar feliz non pode faltar o produto CC. ¿Ti xa o compraches";

"A bebida que che fará gozar da vida"...

¿Cantas cousas ofrécense nos hoxe día que non son necesarias? ¿Cantas cousas esclavizan ao corazón humano? ¿Cantas cousas gustaríanos ter só polo pracer de telas? **A persoa sobria sabe distinguir entre o que é necesario e o que é superfluo.**

2. A procura do pracer

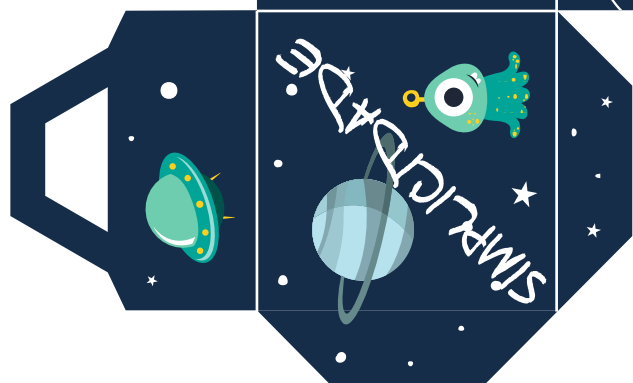
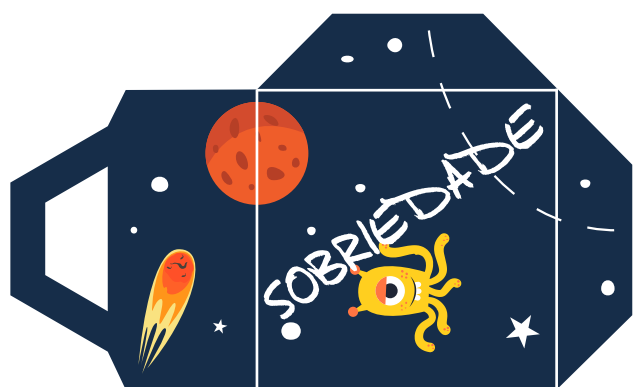
Outro gran inimigo da Sobriedade é a procura desenfreada de toda satisfacción. Queremos comprar todo o que nos gusta, e canto antes. ¿Sabes canta xente vai de compras como actividade de lecer?.

3. O egoísmo

O egoísmo é a raíz do consumismo, de todos os gastos innecesarios, da procura de encher xa calquera envexa ou baleiro. Cando o meu tesouro está en min mesmo, nos meus caprichos, o meu corazón e a miña vontade traballarán con todo o seu esforzo por satisfacer as miñas ansias de ter. Cando eu son o centro do mundo ou son o meu único mundo, la preocupación de mi vida será darme gusto.

A virtude da Sobriedade axuda a darlle un sentido á vida, e a manterse sempre nese camiño.

CHOIVA DE COMPROMISOS
Cada un escollerá un

Entregaranse cartolinas con este recortable, que cada neno ha de montar, e dentro del, dentro do noso mundo, que nós mesmos podemos RE-CREAR, poremos unha acción que nos permita cumprir cada un destas 6 palabras que propón o Papa Francisco.

Ti podes construír un mundo novo sobre os principios que pide o Papa Francisco para coidar as nosas relacións sociais e co Planeta, CASA COMÚN.

TESTEMUÑO

«Quen puidese deixarse de disfraces e ser, sinxelamente. Sen máis; tal como é un, como os animais, ou o sol ou os almendros.

¡Esa paixón inútil por ser sempre o primeiro!. ¡Esta náusea constante de vivir cara a fóra! ¡Ese absurdo de vida onde apenas importas e non sabes si vives ou che viven os outros porque desde pequeno colócanche encima un apelido, unhas metas, uns esquemas sociais, e acabas non sabendo quen es, que desexas de verdade ou si hai alguén que non che estea mentindo...

...sería fermoso ter a valentía de andar sen nada propio, libre e alegre como o vento, sen máis riqueza que a túa propio ser e o pan o noso de cada día”.

Francisco de Asís

Convidaremos a un mozo que fixo o camiño de Santiago, para que nos dea testemuño da alegría de vivir sobria e sinxelamente, sendo amigo de todos e confiando até nos estraños que ves por primeira vez, compartindo até a auga que levas.

O gran descubrimento de todo peregrino é a túa propia condición de camiñante, cuxo reto é camiñar e seguir camiñando até chegar á meta que che marcaches.

Para camiñar fan falta poucas cousas e estorban a maioría das cousas que acumulamos en casa, día a día.

¿Imaxínasche vivir sempre como vivimos no Camiño de Santiago?

No camiño descubres a alegría de ter poucas cousas. Ás veces te cargas con moita roupa e tes que ir regalándoa por camiñolle, porque descubres que non necesitas tanto.

Os valores descubertos no Camiño: a simplicidade, a facilidade para facer amigos e compartilo todo, a alegría de desfacerche de cargas innecesarias, a liberación e o silencio, a experiencia de que a beleza é gratuita, pois cha regala Deus cada mañá, como a vida; a apertura ao Absoluto, son valores que deberíamos reter e vivir no medio da cidade e na vida corrente, no traballo e en casa, coa familia e cos amigos.

Un peregrino

<Bota unha ollada a esta equipaxe e facemos unha lista co que temos en casa e non nos levaríamos ao camiño.

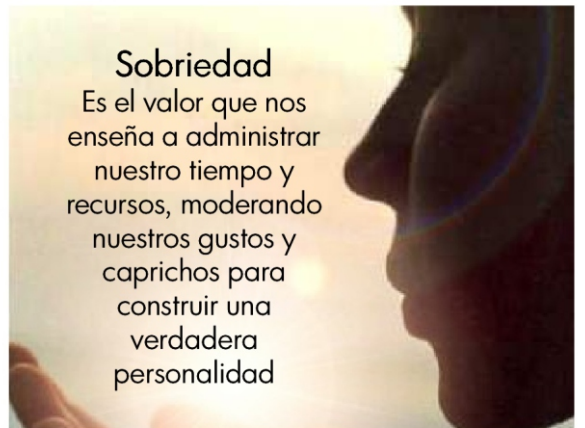
CAMIÑEMOS

Podemos organizar un sendeirismo para un Sábado, levando unha mochila co imprescindible para un día

Frases sobre a SOBRIEDADE:

Sobriedad

Es el valor que nos enseña a administrar nuestro tiempo y recursos, moderando nuestros gustos y caprichos para construir una verdadera personalidad

Proxecto 5+1
Obxectivo 2016:
Que a fe forme parte da vida
e do patio do Colexio